

а то посігна та зѣ соль и агоди напредѣ си: тѣи го попытаха: за що ти є сольта; а то рече: да посола ѣстієто дѣто ще ми дадѣте.

И на єдно момиченце пакъ тѣй вѣха зарачали, и заборавахѣ веднаждѣ та не мѣ дадоха ѿ єдно ѣстіє, а то си прострѣ раката та показвашѣ сѣ прѣстатъ си и дѣмашѣ: ѿ този ми дадохте, и ѿ този и ѿ този... ачѣ прискачашѣ онози ѣстіє ѿ коєто не вѣ ѣло. Тогѣзи го видѣха и го попытаха: а ми не ти ли дадоха и ѿ този; а то рече не. Тѣи сѣ засмѣха за ѡумната тѣзи молба и мѣ дадоха.

В о з д е р ж а н і е .

Яда карійската царѣца, провѣди Ялѣксандрѣ много хѣбави ѣстіѣ и повѣри (ахчѣи) и-скѣсны а той ги вѣрна на задъ и рече: азъ имамъ твѣрдѣ добры повѣри ѿ ѡучительѣтъ мой деонѣда, за пладѣи, многото мощно варѣніє: а за вѣчиръ, малкото пладѣваніє.

Р а з л и ч і е м е ж д ъ б а щ а ѣ и ѡ у ч и т е л ь .

Чѣстѣ дѣмашѣ Ялѣксандръ: по многѣ сѣмѣ дѣлжинѣ Ярѣстотѣлю, чи ма наѣчи а не Фѣлѣппѣ